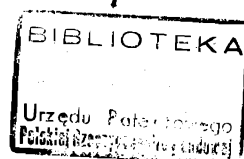

12 czerwca 1931 r.

D21c 3/02

2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13563.

Kl. 55 b 1.

Ernst Schmidt
(Arnau n. E., Czechosłowacja).

**Sposób otrzymywania celulozy siarczynowej z materiałów pochodzenia roślinnego,
zwłaszcza dających się trudno obrabiać.**

Zgłoszono 28 listopada 1929 r.

Udzielono 14 kwietnia 1931 r.

Obróbka łągiem siarczynowym twardego drzewa i roślin bogatych w żywice oraz w krzemionkę nie daje dotąd zupełnie zadowalających rezultatów. Według wynalazku niniejszego do łągu siarczynowego dodaje się niewielkie ilości soli jednego lub kilku metali z niektórych grup, z wyjątkiem metali alkalicznych i wapniowców, jak np. żelaza, srebra, miedzi, glinu, cynku, cyny, ołowiu, kobaltu, niklu, chromu, manganu, przez co unika się trudności, napotykaných przy obróbce. Dzięki temu dodatkowi przyspiesza się i ułatwia obróbkę.

We wszystkich dotychczasowych sposobach otrzymywania celulozy siarczynowej łąg warny składa się wyłącznie z roz-

tworu dwusiarczynu wapnia, względnie magnezu, ze zwykłą ilością łągu gazowego, stanowiącego używane do wzmacniania albo polepszania łągu wieżowego skropliny odlocin, spuszcanych podczas wyrównywania ciśnienia z atmosferycznym w czasie gotowania, i zawierającego kwasy organiczne, aldehydy, alkohole i t. d. Natomiast według wynalazku dodaje się do tego normalnego łągu warnego np. tyle siarczynu glinowego, niklowego lub cynkowego, ile się ich wiąże z najrozmaitszymi składnikami łągu gazowego w różnorodnych i teoretycznie trudnych do wyjaśnienia procesach. Zazwyczaj na 100 m³ łągu warnego, zależnie od właściwości przerabianego materiału, dodatek ten wynosi od

20 do 100 kg. Dodatek ten wprowadza się korzystnie bezpośrednio do wytwarzanego ługu.

Jednakże wynalazek nie ogranicza się do powyższego przykładu postępowania, ponieważ jest obojętne, w jaki sposób i w którym stadium procesu traktować gotowany materiał wymienionymi dodatkami.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób otrzymywania celulozy siarczynowej z materiałów pochodzenia roślinnego, zwłaszcza dających się trudno obrabiać, znamienny tem, że do normalnego ługu siarczynowego przy obróbce doda-

je się jedną lub kilka soli metali, za wyjątkiem soli metali alkalicznych i wapniowców, jak soli żelaza, srebra, miedzi, glinu, cynku, cyny, ołowiu, kobaltu, niklu, chromu, manganu.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że sole metali dodaje się bezpośrednio do ługów gazowych, otrzymywanych podczas procesu gotowania i używanych do wzmacniania względnie polepszania ługu siarczynowego.

Ernst Schmidt.

Zastępca: Inż. M. Zmigryder,
rzecznik patentowy.